

Sygn. akt III RC 169/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Rafał Agaciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2021 r. w W.

sprawy z powództwa małoletniego K. P. reprezentowanego przez matkę K. M.

przeciwko M. P.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda K. P. podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 1660 zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 3.09.2021r. płatną z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda K. M. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 15.11.2011r. w sprawie III RC 159/11,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 572,40 zł (pięćset siedemdziesiąt dwa złote czterdzieści groszy) tytułem zwrotu części kosztów sądowych,
4. odstępuje od obciążenia małoletniego powoda pozostałymi kosztami sądowymi,
5. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda K. P. kwotę 2328,60 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
6. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 169/21

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 03.09.2021r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego M. P. podwyższonej renty alimentacyjnej po 2.500 zł miesięcznie płatnej z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek

z rat, w miejsce renty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży wydanego dnia 15.11.2011r. w sprawie sygn. III RC 159/11 w kwocie po 700 zł miesięcznie. Jednocześnie w pozwie wniesiono o udzielenie zabezpieczenia powództwa na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego powoda tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 2.200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podano, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej upłynęło 10 lat i w tym okresie potrzeby dziecka uległy zmianie, a koszty jego utrzymania wzrosły. Obecnie małoletni ma bowiem 16 lat i jest uczniem II klasy liceum ogólnokształcącego, w związku z czym wzrosły wydatki na jego edukację, wyżywienie, zakup odzieży i zainteresowania. Powód uczęszcza na korepetycje z matematyki i na zajęcia dodatkowe z niemieckiego, a nadto potrzebuje korepetycji z fizyki. Co więcej, zaczął się on interesować windsurfingiem, a w związku z wadą zgryzu wymaga także leczenie ortodontycznego. Obecnie na zaspokojenie potrzeb powoda, szczegółowo opisanych w pozwie, niezbędna jest kwota 3.579,82 zł. Z posiadanych przez stronę powodową informacji wynika, że pozwany posiada wykształcenie ekonomiczne, w przeszłości świadczył usługi przewozu osób, a obecnie zamieszkuje na terenie Wielkiej Brytanii, gdzie poprzednio pracował w ośrodku wypoczynkowym obsługując znajdujące się na jego terenie maszyny.

W odpowiedzi na pozew M. P., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 1.000 zł miesięcznie wskazując, że kwestionuje zasadność ponoszenia wydatków na zajęcia dodatkowe małoletniego z języka niemieckiego oraz doliczania do kosztów utrzymania powoda udziału w spłacie kredytu hipotecznego, nadto kwestionuje wysokość udziału małoletniego w kosztach utrzymania domu oraz wysokość opłat za Internet i telewizję. W ocenie pozwanego zawyżone także zostały koszty wyżywienia małoletniego ponad 500 zł, wydatki na zakup odzieży i obuwia ponad 200 zł miesięcznie, na wyjazdy wakacyjnej ponad 1.500 zł rocznie oraz na wypoczynek i książki ponad 100 zł miesięcznie. Wreszcie zdaniem pozwanego strona powodowa nie uprawdopodobniła konieczności i faktu ponoszenia wydatków na windsurfing oraz korepetycje, zaś część z przedłożonych rachunków wystawiona została na inne osoby niż matka małoletniego powoda. Co do swojej sytuacji materialnej pozwany podniósł, że od stycznia 2021r. zatrudniony jest w firmie transportowej jako kierowca kat. C+E do rozwożenia mebli kuchennych i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 2.300 £ miesięcznie, przy czym zdarza się, że świadczy też pracę w godzinach nadliczbowych, poza małoletnim powodem ma na utrzymaniu 8-letniego syna, a jego miesięczne wydatki wynoszą 2.147 £, w tym 145 £ na rzecz małoletniego O., 943 £ na utrzymanie domu, opłacenie kredytu hipotecznego i telefon, 475 £ na spłatę zobowiązań kredytowych, podatek i ubezpieczenie samochodu oraz paliwo, 360 £ na osobiste potrzeby oraz 170 £ na alimenty na rzecz powoda.

Postanowieniem z dnia 19.10.2021 r. tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie pozwanego M. P. do uiszczania na rzecz małoletniego powoda K. P. tymczasowej podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1100 zł miesięcznie, począwszy od dnia 03.09.2021 r. płatnej z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda K. M. – i to w miejsce renty alimentacyjnej zasądzonej w pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego w Chodzieży, wydanego dnia 15.11.2011r. w sprawie sygn. akt III RC 159/11, w pozostałym zakresie oddalając wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

Na skutek zażalenia strony powodowej, postanowieniem z dnia 26.11.2021r. wydanym w sprawie sygn. akt III RCz 20/21 Sąd II instancji zmienił pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 19 października 2021 r. o udzieleniu zabezpieczenia wydane w sprawie o sygn. III RC 169/21 w ten sposób, że zobowiązał pozwanego M. P. do uiszczania na rzecz małoletniego powoda K. P. tymczasowej podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.500 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie zażalenie oddalając.

Na rozprawie w dniu 10.12.2021r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że pozwany uznaje powództwo do kwoty po 1100 zł alimentów miesięcznie, a w pozostałym zakresie wnosi o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. P. ur. (...) jest synem K. M. (poprzednio (...)) i M. P. pochodzącym z ich związku małżeńskiego, rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu wydany dnia 03.02.2009r. w sprawie sygn. akt XIV C 1277/08. Dotychczasowa renta łożona przez pozwanego na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 700 zł miesięcznie zasądzona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 15.11.2011 r. wydanym w sprawie sygn. III RC 159/11.

W tamtym czasie K. miał 6 lat, chodził do przedszkola, dodatkowo uczęszczał na naukę pływania i na karate, a koszty zaspokojenia jego usprawiedliwionych potrzeb wynosiły 1.250 zł miesięcznie, matka małoletniego powoda zatrudniona była na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Sp. z o.o. w C., a jej średnie miesięczne wynagrodzenie za okres od marca 2011 r. do lipca 2011 r. wynosiło 2.205,70 zł netto. Nadto małoletni powód zamieszkiwał wraz z K. M. w domu jej matki, w którym mieszkała także prababcia powoda. Pozwany zamieszkiwał natomiast i pracował na terenie Wielkiej Brytanii w parku (...), osiągając zarobki w wysokości około 750 £ miesięcznie, poza małoletnim K. nie posiadał na swoim utrzymaniu innych osób, a na pokrycie własnych kosztów utrzymania wydawał około 645 £ miesięcznie, w tym 140 £ tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda.

Wyrokiem z dnia 14.09.2015 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 111/15 Sąd Rejonowy w Chodzieży oddalił powództwo M. P. przeciwko małoletniemu K. P. o obniżenie alimentów.

Dnia 30.03.2019 r. K. M. zawarła związek małżeński z R. M., który zmarł dnia 22.08.2019 r. Spadek po R. M., w skład którego wchodziły spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P., na os. Piastowskim numer (...), dla którego Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość, położony w B. na os. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Wągrowcu prowadzi księgę wieczystą numer (...), na podstawie testamentu notarialnego spadkodawcy z dnia 12 sierpnia 2019 r., sporządzonego w C., przed notariuszem K. B., Rep. A numer (...), otwartego i ogłoszonego w Sądzie Rejonowym w Wągrowcu dnia 14 stycznia 2020 r. nabyła, w całości K. M., przy czym na podstawie zapisu windykacyjnego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P., nabyli K. M. i G. K. każde z nich w 1/2 części. Obie te nieruchomości zostały nabyte przez R. M. na środki pochodzące z kredytu hipotecznego, w związku z czym księgi wieczyste obu mieszkań są obciążone hipotekami. Część kredytu zaciągniętego na zakup mieszkania w B. została spłacona ze środków pochodzących z (...).

Lokal mieszkalny w P. jest wynajmowany za czynsz najmu w wysokości 1.700 zł miesięcznie, z której opłacana jest rata kredytu hipotecznego - 800 zł miesięcznie, czynsz do spółdzielni - 412 zł miesięcznie oraz opłaty za Internet i TV - 112 zł. Pozostałą kwotę K. M. dzieli pomiędzy siebie i G. K., a następnie każdy z nich odprowadza podatek w kwocie po 56 zł miesięcznie. Ostatecznie do dyspozycji matki małoletniego powoda pozostaje z tego tytułu około 150 zł miesięcznie.

Obecnie małoletni powód zamieszkuje wraz z matką w mieszkaniu w B. na koszty utrzymania którego składają się: rata kredytu hipotecznego – 600 zł miesięcznie, czynsz (w tym woda, ogrzewanie, odpady komunalne) – 640 zł miesięcznie, prąd – 80 zł miesięcznie, gaz – 12 zł miesięcznie, podatek – 14 zł miesięcznie i opłata za TV – 120 zł. Udział małoletniego powoda w tych wydatkach wynosi 733 zł miesięcznie.

K. P. uczęszcza do II klasy liceum ogólnokształcącego w C., w związku z czym matka małoletniego nadal otrzymuje co roku kwotę 300 zł z programu (...) na zakup wyprawki szkolnej dla powoda. Na pokrycie pozostałych wydatków szkolnych małoletniego w tym zakup podręczników, opłacenie wycieczek, składek itp. niezbędna jest co miesiąc kwota 110 zł. Do szkoły powód dowożony jest przez matkę, która równocześnie dojeżdża do miejsca swojej pracy, korzystając w tym celu z samochodu firmowego, przy czym koszty zakupu paliwa pokrywa pracodawca K. M.. Z uwagi na słabe wyniki z matematyki oraz fizyki K. P. potrzebuje korepetycji z tych przedmiotów, których łączny miesięczny koszt wynosi 380 zł, przy czym obecnie małoletni korzysta jedynie z korepetycji z matematyki. Miesięczny koszt żywienia powoda, w tym opłata za obiady szkolne, to 600 zł, koszt zakupu odzieży i obuwi – 200 zł, natomiast środków higieny i czystości – 80 zł. Syn pozwanego uczęszcza także na dodatkowe zajęcia ze sztuk walki, na które dojeżdża do P. dwa razy w tygodniu, przy czym koszt samych zajęć to 110 zł miesięcznie, konieczne jest jednak także zakup specjalistycznego sprzętu oraz odzieży. W bieżącym roku powód korzystał także z wypoczynku wakacyjnego nad

jeziorem i kilkudniowego wyjazdu w góry. Na pokrycie wszystkich tych kosztów, a także na wydatki małoletniego związane ze spotkaniami i wyjściami ze znajomymi oraz rozrywkę niezbędne jest zaś łącznie co miesiąc 370 zł. Nadto matka małoletniego opłaca dla niego składkę na ubezpieczenie, której miesięczny koszt wynosi 7 zł, oraz abonament za korzystanie z telefonu i Internetu w kwocie 80 zł miesięcznie. K. co do zasady jest zdrowy i nie choruje przewlekłe, przyjmuje jednak witaminy i suplementy diety, a nadto wymaga leczenia ortodontycznego, w tym założenia aparatu ortodontycznego. Łączny miesięczny koszt zaspokojenia potrzeb powoda w zakresie leczenia i profilaktyki zdrowotnej to kwota 200 zł.

K. M. ukończyła II kierunek studiów i obecnie, obok tytułu magistra turystyki i rekreacji posiada tytuł magistra filologii germańskiej. W przeszłości matka małoletniego powoda udzielała korepetycji z języka niemieckiego. Obecnie zaś uzyskuje dochody z tytułu zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o. w C., gdzie zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy jako handlowiec w dziale sprzedaży. Średnie miesięczne wynagrodzenie K. M. za okres od marca 2021r. do sierpnia 2021r. wyniosło 4.361,86 zł netto. Nadto matka małoletniego pobiera na jego rzecz świadczenie wychowawcze 500+ w wysokości 500 zł miesięcznie.

M. P., z wykształcenia magister ekonomii, nadal zamieszkuje na terenie Wielkiej Brytanii, obecnie jednak zatrudniony jest jako kierowca kat. C+E w firmie (...) w U., w której zajmuje się rozwożeniem mebli kuchennych. Dochody jakie z tego tytułu otrzymuje pozwany składają się ze stałego wynagrodzenia w kwocie 2.300 £ netto miesięcznie oraz wynagrodzenia za pracę w trybie pracy zmianowej i zwrotu wydatków, zaś w okresie od lipca 2021 do września 2021r, wyniosły średnio miesięcznie 2.567,27 £ netto.

Poza małoletnim powodem pozwany posiada obecnie na swoim utrzymaniu także drugiego małoletniego syna O., pochodzącego z jego związku faktycznego V. M., wraz z którą nabył na własność dom położony w miejscowości H. w hrabstwie M. na terenie UK, a w którym wspólnie zamieszkują. Nieruchomość ta została nabyta za środki pochodzące z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez pozwanego i jego konkubinę, zaś miesięczna rata spłaty tego zobowiązania wynosi 567 £. Na pozostałe koszty utrzymania domu składają się: podatek do gminy – 148 £, a nadto opłaty za gaz i prąd - 80£, wodę - 38£, Internet - 47£, licencja (...)£, polską telewizję – 115 zł i abonament telefoniczny za 2 numery - 45£. Udział pozwanego w tych wydatkach wynosi 479 £.

Małoletni O. P. ma 8 lat, uczęszcza do szkoły i co do zasady jest zdrowym dzieckiem, nie posiadającym szczególnych wymagań w zakresie żywienia, higieny, leczenia czy użytkowanej odzieży i obuwia. Miesięczne koszty zaspokojenia jego usprawiedliwionych potrzeb oscylują w granicach kwoty 278 £ miesięcznie, w tym: strój do piłki nożnej i szkółka piłkarska – 28 £, oprogramowanie szkolne – 20£, opłata za opiekę podczas zamknięcia szkoły – 20£, wyżywienie, w tym w szkole - 80£, odzież i obuwie - 40£, środki higieny i czystości - 20£, leki i leczenie - 20£, rozrywka - 50£. Udział pozwanego w kosztach utrzymania jego drugiego syna to kwota 140 £ miesięcznie. Na rzecz małoletniego O. P. jego matka pobiera zasiłek w wysokości 86 £ miesięcznie.

Na zaspokojenie swoich osobistych potrze M. P. potrzebuje co miesiąc łącznie około 542 £, w tym: wyżywienie – 300 £, odzież i obuwie 60£, paliwo – 120 £, podatek od samochodu – 26 £, przegląd samochodu – 7 £ i ubezpieczenie samochodu – 29 £.

Łączne miesięczne wydatki pozwanego na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb oraz na pokrycie jego udziału w kosztach utrzymania małoletniego O. i w kosztach utrzymania domu oscylują w granicach kwoty 1.161 £.

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 30.07.2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt III Nsm 19/20/3 M. P. został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnim K. P..

Alimenty na rzecz małoletniego powoda od jego ojca egzekwowane są w drodze postępowania egzekucyjnego, prowadzonego z wniosku K. M. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku - M. T..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: kopia wyroku SO w Poznaniu sygn. XIV C 1277/08 k. 9-10; kopia wyroku SR w Chodzieży sygn. III RC 159/11 k. 11; faktury, rachunki, potwierdzenia

zapłaty, wydruk historii transakcji, kopie umów przedłożone przez stronę powodową k. 12-37, 38, 171-192, 193-194, 195-199, 200-206, 207-209; wydruk karty ocen małoletniego powoda k. 39; zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków K. M. k. 40, 78; wydruki wiadomości e-mail k. 41-48; dane z systemu PESEL-SAD k. 51-62; informacje z (...) w P. k. 76; dokumenty dotyczącą wysokości wynagrodzenia M. P. z tłumaczeniami k. 100-105; umowa kredytu hipotecznego z tłumaczeniem k. 106-109; dokumenty dotyczące zatrudnienia M. P. z tłumaczeniem k. 110-111; dokumentacja dotycząca innych niż hipoteczne zobowiązań kredytowych z tłumaczeniami k. 112-115; informacja o wysokości podatki z tłumaczeniem k. 116-117; rachunki za telefon z tłumaczeniami k. 118-129; rachunki za gaz i prąd z tłumaczeniami k. 130-133; wydruk ze strony dlugi.info k. 134; wydruk wiadomości tekstowych k. 135-137; kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa K. M. k. 210-211; kopia odpisu skróconego aktu zgonu R. M. k. 212; zawiadomienie o rozszerzeniu egzekucji k. 232-235; oraz zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda K. M. k. 239v-240, 242-płyta CD; zeznania pozwanego M. P. k. 240v-241, 242-płyta CD, tabela kursów średnich walut obcych NBP k. 243, a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy SR w Chodzieży sygn. akt III RC 159/11, III RC 111/15, SR w Wągrowcu I. N. 19/20/3 oraz akt egzekucyjnych komornika sądowego przy SR w Szczecinku M. T. sygn. Kmp 17/12.

Oceniając zeznania K. M. złożone w toku tego postępowania, a dotyczące zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K., Sąd dał im wiarę w znaczącej części, w szczególności zaś co do posiadania przez powoda potrzeby pobierania korepetycji z matematyki i fizyki, korzystania z obiadów w stołówce szkolnej oraz poddania się leczeniu ortodontycznemu, a nadto co do korzystania przez niego z wyjazdów wakacyjnych i weekendowych w góry i nad jezioro oraz zajęć dodatkowych w postaci lekcji sztuki walki i wynikającej z tego tytułu potrzeby zakupu specjalistycznego sprzętu i odzieży. Co do zasady również obliczając wysokość tych wydatków Sąd miał na uwadze okoliczności podniesione przez matkę małoletniego w toku rozprawy, w tym koszt 1 godz. korepetycji, średnią ilość korepetycji w miesiącu, wysokość miesięcznej opłaty za lekcje sztuk walki oraz ilość odbywanych lekcji w miesiącu. Wskazać bowiem należy, że część z twierdzeń K. M. znalazła potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym, a część nie była nawet kwestionowana przez stronę pozwaną. Ostatecznie wątpliwości Sądu nie wzbudziły też ani kwestia własności mieszkania zajmowanego przez K. M. i jej syna, ani podawane przez nią koszty jego utrzymania, w tym rata kredytu hipotecznego, ani też zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego w zakresie w jakim dotyczyły lokalu mieszkalnego w P.. Na poparcie tych twierdzeń przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda przedłożyła bowiem do akt sprawy stosowne dokumenty. Nadto wreszcie Sąd dał wiarę matce małoletniego co do źródeł jej dochodów i wysokości końcowego zysku z tytułu najmu lokalu mieszkalnego w P., jaki pozostaje do jej dyspozycji. Za niewykazane Sąd uznał natomiast zeznania matki małoletniego co do średniej w wysokości jej wynagrodzenia albowiem w tym zakresie Sąd oparł się na pisemnym zaświadczeniu nadesłanym do Sądu przez pracodawcę na k 78 akt.

Oceniając zeznania pozwanego M. P. Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim okoliczności przez niego wskazywane znalazły poparcie w pozostałym materiale dowodowym, zebrany w toku postępowania lub nie były kwestionowane przez stronę powodową. W szczególności wątpliwości Sądu nie wzbudziła wysokość kosztów utrzymania domu pozwanego, kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb jego syna O. P. oraz wysokość zasilku na rzecz tego małoletniego. Za nieudowodnione Sąd uznał natomiast twierdzenia M. P. jakoby obecnie zamieszkiwał on sam i sam ponosił koszty utrzymania domu w UK. Sąd miał bowiem na uwadze, że poza własnymi zeznaniami pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnych innych dowodów. Tym czasem z części zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika wprost, że zamieszkiwany przez niego dom stanowi współwłasność jego i partnerki (umowa kredytowa, informacje o wysokości podatku od nieruchomości). Nadto zaś twierdzenia M. P. w tym zakresie konsekwentnie kwestionowane były przez stronę powodową.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia małoletniego powoda był art. 138 krio, zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków

rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 krio należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 krio, w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 krio przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 kc.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności Sąd zważył, że poprzednia sprawa o alimenty tocząca się pomiędzy stronami z powództwa M. P. przed Sądem Rejonowym w Chodzieży pod syn akt III RC 111/15 zakończyła się wyrokiem oddalającym powództwo wydanym 14.09.2015 r. Oznacza to, że od czasu ustalenia renty alimentacyjnej w dotychczasowej wysokości tj. od wydania przez Sąd Rejonowy w Chodzieży wyroku w sprawie sygn. akt III RC 159/11 z dnia 15.11.2011 r. upłynęło de facto ponad 10 lat. Niewątpliwie zaś od tamtego czasu istotnej zmianie uległa zarówno sytuacja małoletniego powoda i jego matki, jak i pozwanego. Jak bowiem ustalono w toku niniejszego postępowania małoletni powód ma obecnie ponad 16 lat, uczęszcza do szkoły średniej i zamieszkuje wraz z matką w lokalu mieszkalnym, obciążonym kredytem hipotecznym. Oczywiście jest zatem, że zakres jego usprawiedliwionych potrzeb uległ znacznej zmianie. Co więcej, w tym czasie nastąpiła także zmiana siły nabywczej pieniądza i wzrost cen towarów i usług. W porównaniu z 2011 rokiem wzrosły także możliwości zarobkowe obojga rodziców powoda, w szczególności zaś pozwanego M. P., który w tamtym czasie osiągał dochód na poziomie 750 £ miesięcznie. Nadto zaś obecnie ojciec powoda ma na swoim utrzymaniu drugiego syna – O. P. lat 8 - pochodzącego z jego związku z V. M., wraz z którą nabył na własność dom położony w miejscowości H. w hrabstwie M. na terenie UK.

Mając zatem na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 krio uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim powodom.

W ocenie Sądu na pokrycie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda wystarczająca jest kwota 2.760 zł miesięcznie. W tym miejscu godzi się zauważyć, że co do zasady zarówno zakres, jak i poziom zaspokajania potrzeb dziecka zależny jest przede wszystkim od stopy życiowej jego rodziców. Jak bowiem wskazano wcześniej dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Pamiętać też należy, że alimenty mają na celu zaspokojenie przede wszystkim usprawiedliwionych potrzeb dziecka. To czy potrzeba dziecka jest usprawiedliwiona czy też nie oraz na jakim poziomie winna ona zostać zaspokojona zależy zatem przede wszystkim od możliwości zarobkowych jego rodziców.

W niniejszej sprawie za oczywiste należy uznać, że do kategorii usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego K. zaliczają się przede wszystkim wydatki na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb tj. wyżywienie, zakup środków higieny i czystości, odzieży i obuwia, naukę szkolną i leczenie. Ustalając wysokość poszczególnych z tych kosztów Sąd miał zaś na uwadze, że małoletni K. ma obecnie 16 lat. Z jednej strony choć nadal znajduje się on w okresie dojrzewania, to część jego potrzeb plasuje się już na takim samym poziomie jak w przypadku dorosłego mężczyzny, szczególnie w zakresie wyżywienia czy higieny. Co więcej, jak ustalono w toku postępowania, poza posiłkami spożywanymi w domu, powód będzie od stycznia korzystał z obiadów szkolnych, co niewątpliwie generować będzie dodatkowe koszty. Niewątpliwie zatem podawane przez stronę powodową koszty zaspokojenia tych potrzeb małoletniego zasługiwały na uwzględnienie w całości. Z drugiej jednak strony z uwagi na wiek powoda nie jest już konieczna tak częsta wymiana jego garderoby, minął już bowiem u niego okres najbardziej intensywnego, gwałtownego wzrostu i rozwoju fizycznego. Mając zaś na uwadze, że w toku postępowania strona powodowa nie podniosła jakoby małoletnie K. P. posiadał w tym względzie szczególne wymagania np. zdrowotne, co miałyby znaczny wpływ na wzrost tych wydatków, a pozwany kwestionował wysokość tych wydatków, Sąd uznał ostatecznie, że właśnie kwota 200 zł miesięcznie winna nie tylko wystarczyć na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K. w tym zakresie, ale też zgodna jest z zasadą równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Dalej Sąd miał na uwadze, że choć na zakup wyprawki szkolnej matka małoletniego otrzymuje co roku kwotę 300 zł z programu (...) to jednak poza przyborami szkolnymi tj. zeszyty czy plecak, konieczny jest także zakup podręczników do nauki szkolnej, które na poziomie szkoły średniej są już odpłatne. Nadto matka małoletniego musi opłacać za niego różnego rodzaju składki klasowe, składkę na radę rodziców czy ubezpieczenie. W toku postępowania ustalono także, że małoletni korzysta z okazjonalnych wycieczek szkolnych. W efekcie podawane przez stronę powodową wydatki szkolne Sąd uznał za wykazane i uwzględnił je w całości. Wreszcie ustalając koszty leczenia i suplementacji małoletniego K. P. na kwotę 200 zł miesięcznie, Sąd w kwocie tej uwzględnił nie tylko wskazane w pozwie wydatki na zakup witamin, suplementów i leków na sezonowe infekcje ale także, już teraz, ewentualne wydatki na leczenie ortodontyczne tj. zakup aparatu i wizyty kontrolne, przy czym Sąd miał na uwadze, że koszty zakupu aparatu ortodontycznego winny być rozdzielone na cały okres, w jakim dziecko z niego korzysta, a który co do zasady wynosi od kilkunastu miesięcy do kilku lat. Wskazać bowiem należy, że z wiedzy i doświadczenia Sądy posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych wynika, że leczenie ortodontyczne należy do jednych z najczęściej występujących potrzeb u dzieci w wieku powoda, zaś okres trwania takiego leczenia jest zazwyczaj długotrwały.

W dalszej kolejności, z uwagi na poziom stopy życiowej rodziców powoda i wysokość ich możliwości zarobkowych oraz okoliczności podniesione w toku postępowania, do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego K. Sąd zaliczył wydatki na organizację jego czasu wolnego, w tym spotkania i wyjścia ze znajomymi, rozrywkę i zajęcia dodatkowe w postaci lekcji sztuk walki oraz na organizację wyjazdów wakacyjnych i weekendowych, na poziomie kwoty 370 zł miesięcznie. Sąd miał bowiem na uwadze, że w bieżącym roku powód nie wyjeżdżał na zagraniczne wakacje, był jednak z matką na tygodniowym wyjeździe nad jezioro oraz kilkudniowym wypadzie w góry. Nadto obecnie zamiast windsurfingu, małoletni K. interesują się sztukami walki i w związku z tym dwa razy w tygodniu uczęszcza na zajęcia organizowane w P., ponosząc przy tym koszty zakupu karnetu miesięcznego, sprzętu i odzieży sportowej oraz koszty dojazdu. Wreszcie, Sąd miał na uwadze, że powód znajduje się w wieku, w którym młodzież swój czas wolny faktycznie chętnie spędza ze znajomymi, na wspólnych wyjściach i aktywnościach, co również generuje dodatkowe koszty. Niemniej w ocenie Sądu łączny średni miesięczny wydatek na zaspokojenie wszystkich tych potrzeb powoda nie powinien przekroczyć kwoty 370 zł. Nie tylko bowiem strona powodowa nie wykazała jakoby faktycznie co miesiąc przeznaczala na ten cel niemalże 800 zł, ale też wydatki w tej wysokości kwestionowane były przez stronę pozwana. Nadto w ocenie Sądu w sytuacji materialnej rodziców małoletniego powoda, przeznaczanie na rozrywkę i wakacje tak wysokiej kwoty, uznać należy za niezasadne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Kolejnym wydatkiem jaki Sąd uznał za usprawiedliwiony w przypadku małoletniego K. P. jest koszt uczęszczania przez niego na korepetycje z matematyki i fizyki. Sąd miał bowiem na uwadze, że z przedłożonych do akt wydruków ocen powoda wynika wprost, że ma on trudności z nauką matematyki. Co do zasady zaś trudności z matematyką przekładają się na występowanie podobnych trudności w nauce fizyki. Mając zatem na uwadze, że przynajmniej z jednego z tych przedmiotów małoletni powód będzie musiał zdać maturę (obowiązkowa matura z matematyki) zaś poziom końcowych ocen z nauki w liceum ma zasadnicze znaczenie przy przyjmowaniu na studia wyższe, oczywiste jest, że dla dobra małoletniego konieczne jest zapewnienie mu możliwości opanowania wiedzy z tych dwóch przedmiotów na takim poziomie, by mógł on poprawić swoje oceny i zdać maturę z jak najlepszym wynikiem, co ułatwi mu przejście rekrutacji na wybrany kierunek studiów. Wskazać przy tym należy, że w toku postępowania ustalono, że obydwój rodzice małoletniego posiadają wykształcenie wyższe. W tej sytuacji zapewnienie również małoletniemu możliwości podjęcia studiów jest zgodne z także zasadą równej stopy życiowej.

Ostatnim wydatkiem jaki uwzględniono w usprawiedliwionych kosztach utrzymania małoletniego powoda jest jego udział w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego w wysokości 733 zł miesięcznie. Kwotę tę Sąd ustalił zaś w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy. Wskazać przy tym należy, że ostatecznie Sąd uwzględnił w tych wydatkach także udział małoletniego w spłacie raty kredytu hipotecznego obciążającego księgę wieczystą zamieszkiwanego przez niego lokalu. Jak bowiem w toku rozprawy z dnia 10.12.2021 r. zeznała matka małoletniego, małoletni powód zamieszkuje obecnie wraz z nią w mieszkaniu nabytym przez zmarłego męża K. R. (...) – przy czym środki na zakup tego lokalu pochodziły z zaciągniętego przez niego kredytu hipotecznego. Po śmierci R. M. własność mieszkania w drodze dziedziczenia przeszła na K. M., wraz z obowiązkiem spłaty kredytu hipotecznego w kwocie pozostałej po przekazaniu do banku części kwoty pochodzącej z ubezpieczenia na życie zmarłego. Okoliczności te zostały potwierdzone za pomocą stosownych dokumentów, przedłożonych do akt niniejszej sprawy, a częściowo tutaj. Sąd zweryfikował je także na podstawie danych z systemu (...). Dla Sądu oczywiste jest zaś, że udział w racie kredytu hipotecznego stanowi usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego powoda na równi z pozostałymi wydatkami związanymi z użytkowaniem lokalu np. opłatami za media czy czynsz. Niewątpliwie bowiem zapewnienie dziecku miejsca do prawidłowego rozwoju i odpoczynku należy do podstawowych obowiązków jego rodziców, a tym samym związane z tym koszty wchodzą w ramy obowiązku alimentacyjnego względem dziecka. Gdyby zaś nawet matka małoletniego nie spłacała kredytu hipotecznego, to z wielkim prawdopodobieństwem w to miejsce musiałaby uiszczać czynsz najmu lokalu mieszkalnego. Z wiedzy i doświadczenia Sądu wynika zaś, że tego rodzaju opłaty są znacząco wyższe niż kwota 600 zł. Na marginesie wskazać należy, że również pozwany spłaca raty kredytu hipotecznego i to za dom, który z założenia jest większy niż mieszkanie. Skoro więc sam cieszy się przywilejem posiadania własnej nieruchomości, której nie musi dzielić z rodzicami, nie powinien wymagać od syna by wraz z matką zrezygnował z tego przywileju na rzecz zamieszkania ze swoją babcią.

Za usprawiedliwione Sąd nie uznał natomiast wydatków na opłacanie uczestnictwa powoda w dodatkowych zajęciach z języka niemieckiego. Jak bowiem ustalono w toku postępowania małoletni powód otrzymuje bardzo dobre oceny z języka niemieckiego, na co zresztą w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 10.12.2021r. wskazywała matka chłopca. Nie ma zatem konieczności by korzystał on z dodatkowych zajęć z tego przedmiotu. W ocenie Sądu sukcesy w nauce tego języka, przejawiająca się w bardzo dobrych ocenach, widocznych na wydruku ocen przedłożonym do akt sprawy oraz w pochwałach ze strony nauczycieli, o których również wspominała matka małoletniego, świadczą o tym, że małoletni K. bardzo dobrze rozumie zasady językowe języka niemieckiego. Winien on zatem być w stanie samodzielnie pogłębiać swoją wiedzę z tego przedmiotu w domu, szczególnie zaś w zakresie słownictwa. Niewątpliwie również K. M. jako magister filologii germańskiej, będzie w stanie wspomagać w tym syna.

Jest bezsporne, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do jego alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 krio. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 krio oraz art. 129 § 2 krio).

Jak wskazano już wcześniej, pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego K. P. wynoszą obecnie około 2.760 zł miesięcznie.

W toku postępowania ustalono, że matka małoletniego powoda nadal zatrudniona jest w firmie (...) Sp. z o.o. w C., a średnie miesięczne wynagrodzenie jakie uzyskała z tego tytułu w okresie od marca 2021 do sierpnia 2021 r. wyniosło 4.361,86 zł netto. Nadto przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda osiąga dodatkowych dochód z tytułu najmu lokalu mieszkalnego w P., którego jest współwłaścicielem. Po dokonaniu wszystkich opłat za ten lokal, w tym spłacie raty kredytu hipotecznego i czynszu oraz po opłaceniu należnego podatku, z przypadającej jej połowy czynszu najmu pozostaje do jej dyspozycji 150 zł miesięcznie. Z uzyskiwanych w ten sposób środków K. M. winna zaś zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby orazłożyć na utrzymanie dziecka.

Jest oczywiste, że także pozwany, będąc świadomy ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek lożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Jak ustalono w toku postępowania M. P. nadal zamieszkuje i pracuje na terenie Wielkiej Brytani, obecnie jednak zatrudniony jest jako kierowca kat. C+E w firmie (...) w U., w której zajmuje się rozwożeniem mebli kuchennych. Z przedłożonych do akt dokumentów wynika zaś, że dochody jakie z tego tytułu otrzymuje pozwany składają się ze stałego wynagrodzenia w kwocie 2.300 £ netto miesięcznie oraz wynagrodzenia za pracę w trybie pracy zmianowej i zwrotu wydatków, zaś w okresie od lipca 2021 do września 2021r, wyniosły średnio miesięcznie 2.567,27 £ netto. Co więcej, w toku rozprawy z dnia 10.12.2021 r. pozwany przyznał, że również w październiku i listopadzie jego wynagrodzenie było wyższe od podstawy i wyniosło odpowiednio 2.500 £ oraz 2.400 £. W związku z tym Sąd uznał za uprawdopodobnione, że możliwości zarobkowe M. P. w rozumieniu art. 135 § 1 krio, oscylują w granicach kwoty 2.500 £ netto miesięcznie. W okresie czasu od poprzedniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego M. P. względem małoletniego K. P. wynagrodzenie pozwanego wzrosło zatem średnio o 1.750 £ miesięcznie.

Z tak osiągniętych dochodów pozwany winien według zasady równej stopy życiowej pokrywać własne usprawiedliwione koszty utrzymania, a także przyczyniać się do zaspokajania potrzeb dwójki małoletnich dzieci. Jak bowiem wskazano wcześniej M. P. posiada obecnie na swoim utrzymaniu posiada drugiego małoletniego syna O., pochodzącego z jego związku faktycznego z V. M..

Ostatecznie Sąd ustalił, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego O. niezbędna jest co miesiąc kwota około 278 £. Wskazać przy tym należy, że część kosztów zaspokojenie poszczególnych potrzeb tego małoletniego Sąd przyjął w wysokości w jakiej zostały one wskazane w odpowiedzi na pozew i zeznaniach pozwanego złożonych w toku rozprawy z dnia 10.12.2021 r. Natomiast wydatki na wyżywienie małoletniego w domu, zakup środków higieny i czystości, leków oraz leczenie i częściowo także wydatki szkolne, Sąd oszacował w oparciu o własną wiedzę na temat przeciętnych kosztów utrzymania dzieci w wieku małoletniego, zamieszkujących poza granicami Polski, posiadaną w związku z prowadzeniem innych postępowań alimentacyjnych o zbliżonym stanie faktycznym, a także uwzględniając okoliczności podniesione w treści odpowiedzi na pozew i przez samego pozwanego w toku jego zeznań, częściowo wzorując się też na wydatkach samego M. P.. Sąd miał przy tym na uwadze, że w toku postępowania strona pozwana nie podniosła by małoletni O. miał jakiegokolwiek szczególne wymagania w zakresie wyżywienia, higieny, leczenia czy użytkowanej odzieży lub też by miał trudności z nauką czy posiadał szczególne zainteresowania. Godzi się także zauważyć, że jak zeznał sam pozwany w toku rozprawy z dnia 10.12.2021 r., na rzecz małoletniego O. jego matka pobiera dodatkowo 86£ miesięcznie zasiłku. Środki te rodzice małoletniego winni zaś przeznaczyć na jego inne potrzeby, nieujęte w zestawieniu lub na zaspokojenie wymienianych potrzeb w większym zakresie.

W toku postępowania ustalono również, że pozwany wraz ze swoją partnerką nabył na własność dom, przy czym środki na zakup tej nieruchomości uzyskali oni wspólnie z kredytu hipotecznego, zaś łączne miesięczne wydatki związane z użytkowaniem domu i opłacaniem telefonów, Internetu i telewizji wykazane zostały przez stronę pozwaną przy pomocy stosownych dokumentów do kwoty 958 £ miesięcznie.

Wreszcie w oparciu o okoliczności podnoszone przez pozwanego zarówno w odpowiedzi na pozew jaki w toku jego zeznań, Sąd ustalił, że na zaspokojenie jego osobistych potrzeb niezbędna jest co miesiąc kwota 542 £, przy czym tut. Sąd, w oparciu o utrwalone w tym zakresie stanowisko judykatury, do usprawiedliwionych wydatków pozwanego nie zaliczył kredytów gotówkowych.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że wszystkie wykazane w toku tego postępowania wydatki pozwanego Sąd ustalał w wymiarze miesięcznym tzn. dzielił podane przez M. P. kwoty przez 12 miesięcy.

W ocenie Sądu łączne usprawiedliwione miesięczne wydatki pozwanego wynoszą zaś średnio 1.161 £ miesięcznie, w tym udział w kosztach utrzymania domu – 479 £, udział w kosztach utrzymania małoletniego O. – 140 £ oraz koszt zaspokojenia osobistych potrzeb pozwanego – 542 £. Jak już bowiem wskazano wcześniej, za nieudowodnione Sąd uznał twierdzenia M. P. jakoby obecnie zamieszkiwał on sam i sam ponosił koszty utrzymania domu w UK. Sąd miał bowiem na uwadze, że poza własnymi zeznaniami pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnych innych dowodów. Tym czasem z części zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika wprost, że zamieszkiwany przez niego dom stanowi współwłasność jego i partnerki (umowa kredytowa, informacje o wysokości podatku od nieruchomości). Nadto zaś twierdzenia M. P. w tym zakresie konsekwentnie kwestionowane były przez stronę powodową. Konsekwencja uznania, że pozwany nadal zamieszkuje wspólnie ze swoją partnerką i ich małoletnim dzieckiem, było przyjęcie, że jedynie w połowie jest on obciążony wszystkimi wykazanymi i ustalonymi w toku postępowania kosztami utrzymania domu oraz małoletniego O..

Biorąc zatem pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że podwyższone alimenty w kwocie po 1.660 zł miesięcznie, czyli około 308 £ (według średniego kursu walut NBP z 10.12.2021r. k. 243), leżą w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Kwota ta stanowi około 60% całkowitych kosztów utrzymania małoletniego powoda. Rozdzielając zaś koszty utrzymania małoletniego K. pomiędzy jego rodziców w stosunku 60% ojciec i 40% matka, Sąd miał na uwadze, że choć obecnie faktycznie wyłącznie K. M. wykonuje wobec niego obowiązek osobistego dokładania starań o wychowanie i utrzymanie, to jednak pamiętać trzeba, że małoletni powód ma już ponad 16 lat, uczęszcza do II klasy szkoły średniej i jest nastoletnim chłopcem, przez co opieka nad nim, w przeciwieństwie do młodszych dzieci, sprowadza się już co do zasady do nadzorowania procesu jego edukacji i zaspakajania jego potrzeb bytowych. Z drugiej strony pozwany ma obowiązek alimentacyjny również wobec drugiego małoletniego syna, a koszty utrzymania w Wielkiej Brytanii są większe niż w Polsce.

W ocenie Sądu alimenty w ustalonej powyżej kwocie odpowiadają zasadzie równej stopy życiowej rodziców i dzieci oraz możliwością zarobkowym rodziców. Na marginesie, nawet przy założeniu, że pozwany faktycznie zarabiałby 2.300 £ miesięcznie i ponosił koszty w wysokości wskazanej w pozwie, w szczególności sam opłaca wydatki mieszkaniowe w wysokości 945 £, łoży na małoletniego O. 145 £ miesięcznie i pokrywa własne potrzeby w wysokości 542 £, alimenty w kwocie 1.660 zł miesięcznie, czyli 308 £ nadal pozostawać będą w zakresie jego możliwości zarobkowych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 z późn. zm.), a także § 2 pkt 5, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 i § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.). W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 53%, a pozwany w 47%. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 572,40 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych, na które składała się opłata od pozwu w wysokości 1.080 zł (1.080 zł x 53%).

Uwzględniając charakter roszczenia alimentacyjnego i sytuację małoletniego powoda, na podstawie art. 113 ust. 4 uksc, Sąd odstąpił od obciążenia powoda pozostałymi kosztami sądowymi w części, w jakiej powództwo zostało oddalone, gdyż w przeciwnym wypadku zostałyby one ściągnięte z zasądzzonego roszczenia.

Strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 4.500 zł, w tym 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego oraz 900 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym. Natomiast strona pozwana poniosła koszty w wysokości 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu procesowym. W tym miejscu wskazać należy, że w sprawach o alimenty strony postępowania zwolnione są od obowiązku ponoszenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W związku z tym Sąd nie uwzględnił w stosunku do żadnej strony poniesionych na ten cel wydatków.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu. Jak wskazano wcześniej pozwany przegrał sprawę w 53 % i w związku z tym winien on zwrócić stronie powodowej tytułem kosztów procesu kwotę 2.385 zł (4.500 zł x 53%). Natomiast strona powodowa przegrała proces w 47 %, winna zatem zwrócić pozwanemu kwotę 56,40 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu (120 zł x 47%). Po dokonaniu wzajemnego potrącenia tych kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 2.328,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (2.385 zł – 56,40 zł).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności. sędzia Rafał Agaciński